

nævnt Maade er egnede til at bibringe en fejlagtig Antagelse i Henseende til Vares Frembringelsessted eller Frembringelsesland, straffes med Bøder fra 50 til 4 000 Kr., og i Gentagelsestilfælde kan Straffen stige til 6 Maaneders simpelt Fængsel“. Sø- og Handelsretten har tidligere idømt store Bøder efter denne Paragraf, men nu tager man ikke mere Hensyn til den urigtige Angivelse og Betegnelse, som er egnet til at bibringe „en fejlagtig Antagelse“, men udelukkende til den urigtige Angivelse, da der i § 4 nævnes visse særlig grove, strafværdige Forsøg paa at komme Varemærkeloven til Livs. Eksemplet med Holmblads Spillekort er talende i saa Henseende. Endskønt Ordet „København“ er anbragt fem Steder paa Indpakningen af disse importerede Kort, er Importøren ved Retten blevet frifundet, da Loven ikke foreskriver, at udenlandske Varer skal være mærkede, og da tiltalte ikke ses at have anbragt urigtige Angivelser paa Indpakningen. Dommen ser ganske bort fra § 1, der taler om at bibringe „en fejlagtig Antagelse“, og holder sig udelukkende til § 4. Eksemplet med den importerede Fyldepen, paa hvilken Fabriksmærket var slebet ud, og som var forsynet med Navnet paa en historisk Personlighed og solgtes i Æsker, mærkede med Importørens Navn og Ordet „København“, er ogsaa betegnende for den Misbrug, der kan finde Sted. Importøren blev nemlig ikke dømt for noget af alt dette, men fordi han havde mærket sin Faktura med „Dansk Arbejde“. Det er herigennem fastslaaet, at det ikke er nok, at en Varebetegnelse er vildledende, den skal tillige være urigtig.

§ 4's Tilføjelse indeholder som nævnt den Bestemmelse, at man ikke „uden Hjemmel“ kan forsyne udenlandske Varer med Gengivelser af Flag, Vaaben, Mindesmærker, Portrætter o. s. v. Hjemmel kan man imidlertid erhverve paa Registreringskontoret for Varemærker, og her bryder man sig ikke om denne Lov. Der kan udstedes Hjemmel, som strider direkte mod § 4. Et nationalt Mindesmærke kan indregistres som Varemærke for et udenlandsk Firma, og saa er Hjemmelen i Orden, og Loven er virksomhedsløs. En saadan Hjemmel er en ganske almindelig Handelsvare. Importøren af Holmblads Spillekort har saaledes købt sin Hjemmel af en anden Mand. Hvis en dansk Fabrikant faar et nationalt Mindesmærke indregistreret paa en bestemt Vare, kan han senere sælge Retten til Produktionen af denne Vare til Udlandet, og Hjemmelen følger med. Dette Forhold maa ændres, og jeg henstiller derfor, at Ordene

„uden Hjemmel“ forsvinder, ligesom Tilføjelsen til § 4 slettes og henføres under § 1 som Punkt 2, saaledes at det fastslaaes, at Angivelserne hverken maa være urigtige eller vildledende, og at de oprindelige Bødebestemmelser paa ny bliver gældende.

Alle Fejtagelser og Misforstaaelser, som kan flyde af denne Lov, vil dog fuldstændig forsvinde, hvis man vil gaa den naturlige Vej gennem Lovgivningen at fastslaa, at alle udenlandske Varer skal mærkes med Ordet „udenlandsk“ eller Navnet paa Frembringelseslandet. En saadan Bestemmelse er helt eller delvis gennemført i en Række Lande, som har sat meget strenge Straffe for Overtrædelser. Jeg skal nævne, at saadanne Bestemmelser er gennemført i England, Sydafrika, Australien, Ny Zeeland, Kanada, Britisk Indien, Ceylon, Frankrig og de fleste franske Kolonier, Italien, Tjsekoslovakiet, Norge, Sverige, Svejts, Tyskland, Brasilien, Argentina og de Forenede Stater, medens man i Meksiko er gaaet den modsatte Vej at kræve, at alle meksikanske Varer skal mærkes med indenlandsk Varemærke. Her i Landet findes slet ingen tilsvarende Lovbestemmelse. I § 14 i Loven findes en Bemyndigelse for Handelsministeren til efter Samraad med Hovedorganisationerne for dansk Erhvervsliv at fastsætte bl. a., at Varer i Detailsalg kun maa sælges eller udbydes til Salg med Angivelse af, om Varen er dansk eller udenlandsk, eller af dens Frembringelses- eller Oprindelsessted. Der er her givet Handelsministeren et kraftigt Mittel i Hænde, men dette Mittel er blevet meget lidt benyttet. Hvis det var blevet rigeligt udnyttet af Industrien, kunde det have virket i høj Grad beskyttende for dansk Industri. Denne Bestemmelse om Mærkning af udenlandske Varer er gennemført for Tagpap, Pianoer, Tørelementer, elektriske Maalere, elektriske Maskiner, Dynamoer, Elektromotorer og Transformatorer, emailerede og efterforzinkede Pladejernvarer til Husholdningsbrug, Tændstikker og visse Skrifter, derunder Kataloger; efter hvad der er mig meddelt, vil der i den nærmeste Tid ogsaa fremkomme en Bekendtgørelse vedrørende Gravmonumenter. Men Bestemmelsen har altsaa faktisk været saa godt som værdiløs. Dette har bl. a. sin Grund i, at en stor Del af de danske erhvervsdrivende tillige er Importører, og en generel Mærkning af udenlandske Varer gaar saaledes imod deres Interesser. Disse Folk er med i de raadgivende Forsamlinger, som gør Indstilling til Ministeren i Mærkesager, og naar f. Eks. en Industri som Cigar-